

men da den hidtidige form for opkrævning af kommunernes bidrag indebærer en uforholdsmæssig administration i ministeriet, amtstuerne og kommunerne, stilles der i stk. 2 forslag om, at man fordeler kommunernes andel i udgifterne over den mellemkommunale refusion. For en sådan fordelingsmåde taler endvidere, at det på grund af de unges løse tilknytning til bestemte erhvervsområder og deres ofte hurtigt skiftende opholdssteder i mange tilfælde vil være tilfældigheder, der afgør, hvilken kommune der som den unges opholdskommune ved henvisningen er betalingsforpligtet efter de hidtidige regler. Man har samtidig — for så vidt

angår omfanget af kommunernes deltagelse i udgifterne — taget hensyn til prisudviklingen og tilstræbt overensstemmelse med forslaget til uddannelseslovens § 14; i finansåret 1958-59 har det samlede kommunetilskud — baseret på tilskudssatsen 2 kr. pr. deltagerdag, som ikke er ændret siden 1947 — udgjort ca. 94 000 kr.; udregnet efter forslaget ville refusionen i dette finansår have udgjort ca. 210 000 kr.

Til § 17.

Bestemmelsen om ikrafttrædelsesdato og om lovens revision svarer til, hvad der er foreslået i uddannelseslovens § 15.